

CUPRINS

Poezii	5
Aeroplanul.....	7
Câți ca voi?.....	8
Rândunel	9
Acceleratul.....	11
Lacul	15
Furtuna	17
Lumină	19
Un duel	21
Broaștele	25
Primăvară	27
Octombrie	29
La Paști.....	31
Bimbirițichel	33
Cântec	36
Cioara.....	37
Fantezie de toamnă	43
Fabule	45
Leul deghizat	47
Boierul și argatul	48

Bivolul și coțofana	49
Balada unui greier mic	51
Rapsodii de primăvară	55
Rapsodii de toamnă	61
Rapsodii de vară.....	69
Balade și poezii de iarnă.....	77
Noapte de iarnă	79
Din tren	82
Strofe de iarnă.....	83
Pastel	85
Balada munților	87
Balada călătorului.....	94

AEROPLANUL

Spre apusul de jărat
Cu livezi scăldate-n aur,
Trece-un nour singuratic
Alb și mare cât un taur.

Iar în urma lui s-abate,
Gata-gata să-l ajungă,
Un țânțar cu coadă lungă
Și cu aripi nemișcate.

Crește-n asfințit pojarul.
Dealurile stau s-adoarmă.
Norul tace, dar țânțarul
Umple liniștea de larmă...

CÂȚI CA VOI!...

Sus, pe gardul dinspre vie,
O găină cenușie
Și-un cocoș împintenat
S-au suit și stau la sfat:
– „Ia te iute, mă rog ție,
Cât de sus ne-am înălțat!“

Și deodată, cu glas mare,
Începură amândoi
Să cotcodăcească-n soare:
– „Nimeni-nu-mai-e-ca-noi!...
Nimeni-nu-mai-e-ca-noi!“

Dar de sus, din corcoduș,
Pitulându-se-ntre foi,
Mititel și jucăuș,
Le-a răspuns un pițigoi:
– „Câți-ca-voi!-Câți-ca-voi!...“

LACUL

În grămezi greoaie, norii
Dintr-o parte străbătură
Și de chipul lor pătrunsă,
Fața lacului e sură.

Lângă apă, singuratic,
Plopul trist, fără veșmânt,
Jeluindu-și frunza moartă
Se îndoiaie după vânt.

Pleacă unde după unde
Și mișcarea lor domoală
Colo-n trestie pătrunde,
Legănând o luntre goală...

Mult aș vrea în feeria
Unei nopți de mai, senine,
Să plutesc pe apa-ți clară,
Cu iubita lângă mine,

Și a undelor poveste
Nesfârșită, s-o ascult...
Dar așa, cum ești acum,
Lacule, îmi placi mai mult!

BIMBIRIȚICHEL

I

.....

Frații lui, băieți și fete,
Au crescut mai pe-ndelete,
Toți plângoci și dolofani.
Cel mai tânăr dintre șapte
Se numește Papă-lapte
Și-a-mplinit abia doi ani.
Toată ziua țipă –
Nu stă locului o clipă,
(Cere lapte), vrei-nu vrei.
Biata mă-sa la tot pasul
Trebuie să-i șteargă nasul
Și să-l aibă-n grija ei.
N-au nici capră, n-au nici vacă.
Mama-i văduvă săracă.
Numai Bimbirițichel
O ajută câteodată
Când o vede supărată...
Ce s-ar face fără el?

II

Într-o seară, o vecină
Zice: – Vin de la grădină,
Dintr-o margine de sat.
Mă dusesem, eu cu fata,
Și-am luat și pe cumnata,
Să culegem zarzavat.
Dar nici nu intrasem bine:
De sub gard, de lângă mine
Țâșt! un iepure șoldan!
Arză-l focul să mi-l arză,
Mi-a mâncat un car de varză,
Toată munca dintr-un an!...
Bimbirițichel deoparte
Stă uitându-se-ntr-o carte,
Parcă nici n-ar auzi
Chestia cu zarzavatul...
Dar a doua zi, băiatul
S-a sculat în zori de zi.
Unde pleacă? La grădina
Unde ieri a fost vecina,
Într-o margine de sat, –
Că-și făcuse noaptea planul
Cum să prindă el șoldanul
Care fură zarzavat.